

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Onophrio heremita. Cap[itulum]. cvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

er recta intentione fecit: qd emi barnabas ipsum assumpit: hoc fecit ex dulcedine misericordie: qd paulus illu assumere noluit: hoc fecit ex severitate restringe. Sic dicit glo. actuum quinto decimo. Illa aut separato facta est nō ex commotione virtutis: sed ex instinctu spūsanci: vt absinutē separari pluribus predicarent sicut post ea factū est. **C**um aut esset barnabas in iconio ciuitate cū predicto iohāne cognoscē marco vir quidā sibi splendidus apparuit: eūq in xpō cō fortans marciū: id est excelsum nominauit. Eademq nocte dñs barnabe se reuelauit: eūq ad agonem martyriū exhortans eterna sibi premia pmisit. Qui mane visiones suas sibi mutuo retulerunt: t super ipis silentiū impouerūt. **C**uz autem paulus t barnabas in antiochia predi- cassent angelus domini paulo apparuit: t eum ut hierusalem festinaret ad fratres: admonouit. **C**ung barnabas cypriū ire vellet ad parētes suos reuendos: sancto sic operāte spiritu ab intuicē discesserunt. Paulus namq barnabe quod sibi iusserrat angelū indicauit. Barnabas nō sīens eius pedibus voluntatus se amplius paulū non visurum predi- sit. Quem paulus in dño cō fortauit: prenuncians sibi a dño reuelatum: qd cypriū iturus esset: vbi multis ad fidem cōuerteret t marrū sustineret. Igit nauigā tes barnabas t iohānes venerūt cypriū: t inuenierunt timonē et aristonē discipulos. Limon autem febrictrāns per impositionē manus barnabe liberatus est. Pergēs ergo barnabas per insulam cuz iohanne euangelū sancti matthei secum tulit t super infirmos ponens oēs sanabat. Post hec inuenierunt eliam magum qui dictur barieu quem paulus lumine ocuiū ad tempus priuauerat: vt dicit: et cū decimocētio qui eis restitit et paphū intrare prohibuit. **C**um autē die quadam barnabas vidisset homines t mulieres in phano nudos currētes et deorū suorū festa moze gentiliū celebrantes: in dignatus tēplo maledixit: subito paries eius cornens multis oppresſit. Quod cererī admīrantes cōuersi sunt. Landē salaminaz deuenit vbi contra predictus magus seditionē nō modicā excitauit. **C**ōprehēdētes ergo iudei apostoliū multis eū affectum suppliciū trahebāt t iudici ciuitatis puniendū tradere festinabat. **C**ōpero aut qd eusebiū vir magnū t potens de genere heronis cesaris illuc adueniisset: timenes iudei ne illū de manib̄ eoz eriperet: t sic liberiū abire p̄misterer: ligates funē in collo eī: extra portā illū traxerūt: t ibidē eū crudeliter cōbusserunt. Os̄a quoq eius in vase plūbeo recluserūt in mare precipitare volētes. Iohānes ait dscipulū eī: cū duob̄ altis ipsa noctu rapūt t in quadā crypta occulite sepeliuit. Que ibidem per annos quingentos latuerunt vsc̄ ad tps zenonis imperatoris et gelasii pape. Quo tempore reuelante ipso apostolo recepta sunt et

Quintus

condigno honore recondita. Passus est autem tertio idus iunij. Hic vnā tm epistolam ad edificationem ecclesie pertinentem: que inter apocryphas numeratur: vt dicit Hieronymus in libro de viris illustribus.

De sancto Onophrio heremita. Cap. cxi.

Onophri⁹

confessor bū dei per annos setaḡta in heremo vas- tissima t pfundissima egypti hominibus mansit incognit⁹. Quem pānūtius abbas deser- tum illud circuens repperit. Nam cum primo timorē inuenisset: de quo infra primo dicetur. ab eo recedēs per dies decē ambulās per heremū: panem t aquā quos secum tulerat conlūp̄t: t nūl penitus gustandū inueniēs ad dominū orant. Statimq vīro sibi celico ap- parente confortatus: t labiis ab eo contactus p̄v. adhuc diebus sine cibo desertū pambula- uit. Uiditq virū aspectu terribilē: capillis ma- gnis t canis: nudū corpus habente: vt cū cō- recti: t folijs arboz circaverenda circumdatū. Pānūtius vō illum monstrū aut feram existi- mans: fugere cepit. Ille autē abbātē hortatus eū reuocauit: t iuxta se sedere fecit: indicansq el nomen suū: t vite ordinē: dicit se vocari ono- phrium: qui aliquā fuerat habitator: cū mille fra- tribus in monasterio thebaidis. Auditōq de sanctitatē helie t iohānis baptiste: qd heremus colebāt: inspiratus a deo cū m̄tro labore ad hē- remū illā deuenerat. Et cū desertū introiisse: apparuit sibi colina ignis que ipm p̄cedebat: vocemq angelī se cōfortantis audiuit: sepeq eius custodie depuratū affirmātis. Quē secu- tus per militaria. lxvi. ad cauernam deuenerat: vbi quendā seruū dei in spelūca reppererat: cū quo septē diebus fuerat: qd eū de obseruatione angelice vite informauerat: ipm ad locū vbi tūc erant deduxerat: quē sibi ad mansionē de- gnauerat: vbi erat parua spelunca cui adhære- bat palma t fons aque ibidem exurgebat. In- gressū locū: senex ille qd heremus vocabat cuz onophriū diebus triginta permanērat: quibus trāfascis eū in pace dimiserat: t ad cellā suā redierat. **C**ū tamen quoad vītē singulis annis visitauit: dōuec ex corpore migrās: ipsum turba eius cellulā onophriū sepeliuit. **C**onsumptis autē vestibus suis nullo alio qd capillis p̄p̄ns tegebat. Fuerat quoq in ipsa heremo ānis. lx. Ex quib⁹ triginta annis vīsus fuerat solis pal- me fructib⁹: t herbarū radicib⁹ p cibo: aliis vō triginta pane celico sibi per angelū ministrato. Abi multas diabolī infidias perpessus fuerat: quas tamē omnes dei gratia supauerat. Addi- dītq qualiter singulis dīcīs dieb⁹ angel⁹ do-

De sanctis in mense iunij occurrentibus

Fo. cxxv.

mini sacram sibi eucharistiam diuinitus deferebat. Et q̄ spiritu sancto reuelante obitū suum instare prenouerat: t̄ q̄ deus ad hoc sibi abbas tem pānūtūlū miss̄er: ut eum defunctum sepe līteret. Eunḡ hec omnia ei seriosius enarrasset factō vespere panem de celo r̄ vreuum aque sibi delatum gustauerit: noctē quoq; torā insomne in oratione duxerunt. Qdane h̄o v̄dit pānūtūlū sanctum facie mutatū: quasi ad extrema tendētem. Qui orationem fudit pro se r̄ pro cuncris se in quauct̄ inuocantibus necessitate. Facta est vox ad eum: q̄ eius fuerat petitio exaudiata. Star̄m̄g presente pānūtūlū in oratiōe sp̄ritū efflauit tertio idus iunij. Vidiq; pānūtūlū angelos de celo descendentes: t̄ eius animam in colubē specie ad ethera deferentes corpus quoq; miro odore fragrabat. Eunḡ abbas fessorum ad sepulchrū parādū non haberet: duo leones subito aduenientes t̄ corpus proni adorantes: terrā instar tumulūr̄ngusbus effoderunt. Pānūtūlū h̄o corpus sancti capa sua involutum sepeliuit. Leonibus quoq; mot abeūtibus palma cum sancti cellula insimul corverunt. Pānūtūlū h̄o dū steret ab angelo conformatu in egyptum reuersus est.

De sancto Timotheo hermita. Cap. cvii.

Timotheo h̄e remita anachorita ī solitudine egypti in desertovastissimo deo seruens mansit annis triginta nulli⁹ hominuz penitus cognit⁹ fuit. Quem sanctus abbas pānūtūlū dum p̄ h̄emum illam circuīret: sanctos anachoritas et quirens inuenit. Eum enim triduo desertum perambulasset: repperit cellulā in spelunca iusta palmā virentē t̄ fontē scaturientē. Et cum neminē ibidem vidisset habitatoz̄ p̄stolās vespere conspergit virū vestib⁹ oībus nudū capillis suis opertū videntē inter multitudinem bus baloz. Et dū prima facie visum h̄oīs quasi filistris pertinuerit existimans fantasiaz: ille tandem horatrus pānūtūlū cū eo sedid: ei⁹ vitam sua narravit. Dictr̄ q̄ fuerat monachus cum pluribus in monasterio thebaidis: sed vt deo caret liberlus heremiti petiit: vbi t̄ proprijs manib⁹ laborabat. Ad quē post t̄ps mulier in habitu monachali accedēt: secūt̄ cohabitare petiuit. Ille h̄o charitate mor⁹ spām admisit: t̄ instigante diabolo secūt̄ cōcubuit: t̄ sexdecim annis in peccato cū illa p̄seuerauit: tandem ad corrediens illā reliquit: t̄ ad locū illū deuenit penitentia agens: vbi solis fructib⁹ palme t̄ fontis haustu cōtent⁹ vesteḡ capillorū cōtectus ultra annos. xxi. panē nō gustauerat: nec hōsem videbat. Multasq; a diabolo ifidias p̄tulerat: quas

tandem deo fauente superauerat. Narrauit etiam q̄ dum quodam tempore dolore nimio epatis premeretur vir splēditus sibi apparuit: qui nouacula latus eius aperuit: t̄ electo fecore putredinem ab eo precidit: t̄ corpori reiunitēs sanum vulnus effecit. Nec omnia cum timotheus pānūtūlū enarrasset: refectionem insimul fecerunt: t̄ noctem in oratione vigiles perduraverunt: mane h̄o abbas benedictione vīsi dei susceptra per viam suam profectus est sanctum dimitit. Quomodo aut̄ postmodū in xp̄o quiescerit: vel quo t̄p̄e soli deo norū est.

De sancto Iohāne Andrea thadeo t̄ philippō cōfessorib⁹. Cap. cvii

Johannes: andre-

as: thadeus: t̄ philippus here
mitē in deserto vastissimo egypti a sancto pānūtūlū prefato re
verti sunt: dum sepulcro sancto
omophryō ad locum suū rediret:
nam duce angelo itinere dierū. iiiij. repperit cel
lulan in loco antī artissimo circūclusam. Dum
q̄ habitatoz̄ prestolaf: ecce veniūt. iiij. seneci
cani vestibus ex palmis contexris induiti facie
squalidi: qui se habitatores cellule afferentes
dicebant se ibidem annis. l. fuisse in uno spiri
tu dño servit̄es. Pānūtūlū quoq; ex noīe salu
tantes cuncta que sibi contigerat enarrabant.
Orātibus quoq; illis. v. panes eisdē de celo di
uinitus apponit. Qui dixerūt abbati q̄ singul
lis dominicis diebus. iiiij. panes a domino per
cipere cōsueuerāt: sed pro hospitīs adūctū: ad
ditus eis fuerat quintus panis. Factaq; refes
tione sc̄i viri abbate pānūtūlū comitati sunt
per militaria. Ie. In qua via v̄dit arbores ame
nas palmarū cītrī amigdalarū t̄ aliorū fructuū
melici saporis: de quibus illis mandantib⁹ cū
suauitate gustauit. Eunḡ illū dimitere vellez
interrogantur a pānūtūlū de vita ipsorū. Qui
discerunt se fuisse nobilis prosapie de ciuitate
earō studio philosophie vacantes in eorū iu
uenitibus annis. Qui tādem deī celo relicto se
culo ad ipsam heremum vbi eos inuenierat per
uenierunt: vbi sub obedientia t̄ doctrīna cuius
dam sensi fuerant multis annis. Quo decedē
te in sella ipsa permanerant: nihil aliud nisi de
fructibus arborum dieb⁹ singulis degustātes:
dieb⁹ nō dñcis panes de celo sibi ministratos
ab angelo denote sumētes. Noīa quoq; sua ei
de edisserūt. Quoꝝ prior iohānes: sc̄ds andreas. iiij. thadeus. iiiij. philippus vocabat. Cū autē
pānūtūlū secūt̄ admitti postulasset. R̄siderunt
non esse sibi a deo datū: mādantes vt ad mona
steriū suū edificatus rediret: t̄ que vidisset in
heremo ceteris ad exemplum referret. Sicq; ab
bas ab eis dimissus ad cenobiū suū reverlus ē.

De sanctis basilide cyrino nabore t̄
nazario martyrib⁹. Cap. cix.